

ünnepnapokon is bemennek a miniszteriumba, hogy az ügyek elintézésére késedelmet ne szenvedjen.

Lányi miniszter nyilatkozata.

Lányi Bertalan igazságügyi miniszter ma egy hírlapíró fogadott, a ki megkérdezte, hogy milyé intézkedéseket óhajtatni a kormány ama tisztviselőkkel szemben, a kik az önként befizetett állami adókat sem szolgáltatják be. Az igazságügyminiszter ezt válaszolta:

A mi az adók beszedésének megtagadásával járó bírói eljárást illeti, a kormány semmiféle rendkívüli intézkedéseket nem tervez.

A félhivatalos uton közzétett fenyegetésekkel áll vonatkozásban az igazságügyminiszter következő nyilatkozata:

Csak újra hangsúlyozhatom, hogy a kormány törvényes alapon áll és semmi törvényellenes intézkedést nem tett és nem fog tenni. A kormány a törvényt megtartja, de természetesen másokkal is megtartja. Bizom különben abban, hogy különösen a jogszéközség nem fogja túllepni a törvényes keretet és nem fog alkalmat adni arra, hogy a kormány kivételesnek látszó, de mindenképpen törvényes eszközököz folyamodjék.

A főpolgármester lemondása.

Közöltük azt a tegnap elterjedt hírt, hogy Márkus József főpolgármester lemond állásától.

Egy tudósítónk ma fölkereste a főpolgármestert, és megkérdezte tőle:

Méltóságod lemondott az állásáról?

Nem. Így téves az újságok híradása. A valóság az, hogy már a januári választások idején közöltem gróf Tisza István miniszterelnökkel, hogy távoznai szándéksom. Gróf Tisza erre a bejelentéseme megkért, ne adjam be lemondásomat s e kívánságát azzal okolta meg, hogy az ehhez hasonló természetű intézkedéseket már az utódjára kell hagynia. Hát nem mondtam le. Kristóffy helyügyminiszter is megkért, maradjak meg állásomban s egyelőre nem is hagyom el. A lemondás gondolatáról még nem tettem le, de annak időpontját még nem tartom elérkezettnek. A lemondásomnak a nyugdíjigényhez semmi köze nincs s amit egyik újság arról megírt, az is téves. A nyugdíj kérdését a nyugdíjszabályzat tüzetesen rendezte.

Alispánok Budapestén.

Kristóffy helyügyminiszter — mint a Politikai Híradó jelenti — ma délelőtt hivatalos táviratot küldött szét az ország valamennyi alispánjához. A táviratban arra kéri fel a miniszter az alispánokat, hogy öt a legközelebbi napok folyamán keressék fel fontos ügy megbeszélésére végett.

A munkácsi nász.

TÖRTÉNELMI REGÉNY HÁROM RÉSZBEN. — ÍRTA: NÓGRÁDI LÁSZLÓ 25. — Engem korholsz hevességemért s te éppen olyan heves vagy. — Addj hát kezét. Szent a béke. A két jóbartat előbb csak kezét szorított, aztán összejelkezett s meg is csókolta egymást. — Ha te nem komám, lesz más. Azt hiszed, nem találhék. No, no, biztosítalak, hogy a Thököly legközelebbi hívei között, politikai barátjai egyiké-másika nagyon is könnyen elcsókolható lenne. — Kicsoda? Kérdezte csodálkozva Petróci. — Hm, az arany nagy hatalom, — enynyit szolt csak Barrabás s nyugot húzott a kancsából. Most már mulassunk, nem indulok csak hajnal előtt, addig bort és szerelmet kívánok. Kimentek a sátor elé Gyönyörű holdvilágos éjszaka borult a vidékre, majdnem nappali világosság árát el a mezőn. Szélről a felgyújtott falu füstös házai, a hegyoldalon az elpusztított kastély üres ablakai banultak a táborra, mely mint a méhkas zugott. It is itt s tüzrakások lobogtak, itt s kockáztattak a katonák, szolt a cimbalom és sip, hangzott az ének, kacagás, közbe durva csivakodás is vegyült. A mezőre kicsapott lovak gazdátlanul kóboroltak, mint sötét kísértetek a holdsugárral beestűzött mezőn. — Miféle hely ez itt, kérdezte Barrabás, mintha már jártam volna erre. — Árdó. — Hm, Árdó, gondolkodtál Barrabás, — persze, hogy jártam én erre. Hej, hisz itt szép kisasszony is van. Pompás, most már emlékszem, persze. — Nincs itt egy fia lélek se, szolt Petróci, üres az egész falu. Nézd csak, mint a kísértetek, úgy gubbasztanak a házak. — Kár, — de azért mulatni szeretnék, bort és szerelmet kívánok. — Bort és szerelmet, mondta reszketve

A szabadelvű párt bomlása.

Említettük már, hogy Latinovits Géza, volt orsz. képviselő, szintén kilépett a szabadelvű pártból. Egy barátjához intézett levelében a kilépést így okolja meg:

»En a szabadelvű párt rendheltelen híve voltam a legutóbbi eseményekig, de mikor azt láttam, hogy a szabadelvű párt Tisza vezérlete alatt mintegy elősegíteni iparkodik az inparlamentaris kormány létesítését, akkor nem haboztam, hogy multammal szakítsa, azok táborába lépjek, kik önzetlenül és tiszta meggyőződéstől vezéreltetve szerették hazánk teljes függetlenségét tüzték zászlójukra. A meggyűlésen tehát Ferubach indítványára szavaztam, mely két szótöbbséggel lön elfogadva. Így talán az én szavazatom döntötte el a hazafias indítvány sorsát.«

Latinovits kilépését a következő levélben tudatta Podmaniczky Friggyessel:

»Nagyméltóság uram! Bács-Bodrogy vármegye e hónap 28-ikán tartott rendes érvénygyűlésén, amelyen a hevesi feliralt tárgyalattól, én a koalícionális ellenék által beadott indítványra adtam le szavazatomat. Ebből levonva a következményeket, van szerencsem tisztelettel tudatni, hogy a szabadelvű párt kötelezőből ezennel kilépek. Vagyon kitűnő tisztelettel Bács-Borsod, 1905. június 28. Latinovits Géza.«

Somogy megye a kormány ellen.

Kaposvárról írják, hogy Kapotsfy Jenő országgyűlési képviselő s a somogyvármegyei függetlenségi és 48-as párt elnöke a passzív rezisztencia szervezése érdekében Somogy vármegye törvényhatósági bizottságához indítványt nyújtott be, amelyet a július 12-én tartandó közgyűlésen fognak tárgyalni. Az indítvány — melyet valószínűleg egyhangulag elfogadnak — így hangzik:

Miután a jelenlegi kormányzat nem felel meg a parlamentaris kormányforma követelményeinek és az országgyűlésnek törvényen kívüli állapotban történt elhalálása a nemzeti képviselői alkotmányos jogköröknek és egyáltalában a nemzeti akarat törvényes megnyilvánulásának kijátszása végett eszközöltetett ki a kormány által és így a kormány hivatalban maradásá és tovább kormányzása alkotmányellenes és öntudatosan szembe helyezkedik a nemzeti akarral, — mondja ki Somogy vármegye törvényhatósági bizottsága, hogy:

1. Minden oly kormányzat ellen, mely alkotmányellenes, tehát a jelenlegi kormány ellen is, mely kész az országgyűlés kifejezett akarata és bizalmatlansága ellenére is kormányozni, az ország közvagyonára és jövedelmeire felett a képviselőház egyenes tilalma ellenére, tehát törvényellenül rendelkezni — a vármegye törvényhatósági bizottsága ezennel ünnepélyesen tiltakozik — a jelen kormányt nemcsak nem támogatja, hanem iránta a legnagyobb bizalmatlansággal viseltetik. Ennek folytán:

2. Elvárja és megköveteli a vármegye összes tisztviselőit és a vármegyébe bekebelezett községeket és városokat előjáróságaitól, így az alábbiakat egyenesen meg is tiltja, hogy a kormányzat a törvényhozás által meg nem szavazott adók behajtására, beszedésére és beszedéskészítésére, vagy a törvényhozás által meg nem szavazott üljönzök előállítására és sorozására vonatkozó rendeleteit akár közvetlenül, akár a főispán vagy bárki más útján intézettelnek hozzájuk, végre nem hajtsák és annak végrehajtásában közre nem működnek, ugyszintelen nem működnek közre a pórtartások és tartalékok oly célból leendő behívása és előállítására körül, hogy ezáltal a véderő részére meg nem ajánlott üljönzök pótlótlansággal, miután

ez a törvényhozás tisztelegajánlása, illetőleg megtagadási jogának szándékos kijátszását képezné és arra szolgálja.

3. Utasítja a törvényhatósági bizottság az alispánt, hogy amennyiben hozzá törvényellenesen és a képviselőház folyó évi június hó 21-én hozott határozatával ellenkező és azzal ellentétes kormányrendeletek érkeznek, azokat végrehajtás előtt a vármegye törvényhatósági bizottsága elé terjeszse, hogy azokat szemben az 1886. évi XXI törvényekkel letett biztosító jogaival elhessen. Evégből elhatározta a közgyűlés, hogy mindaddig, míg a kormányzat alkotmányos felelős miniszterium át nem veszi, minden hónap első hétfőjén rendkívüli közgyűlést tart.

4. A vármegye törvényhatósági bizottsága számíttisztviselőnek és összes polgárságának hazafiságára, hogy alkotmányvédő hagyományos feladatait minél erősebben teljesítse, egyuttal ünnepélyesen kijelenti, hogy bármiféle sérelemért, ami a tisztviselőket törvényes eljárásukért netalán érhetné, teljes elégtelt fog nyújtani.

Az ügyvédé állásfoglalása.

Dr Közégi Armand, miskolci ügyvéd, a következő indítványt terjesztette a miskolci ügyvédi kamara választmányára elé:

Mondja ki a miskolci ügyvédi kamara, hogy az alkotmányellenes Fejérvár báró kormányában helyt foglaló m. kir. igazságügyminiszter kinevezetése és közjogunkba ütköző hivatalos működése az országgyűlési többségi kormányzat politikai alapelveinek megszegését és mint ilyen, az alkotmány legnagyobb megsértését képezi.

Ennélfogva ezen sajnálatos ténynyel szemben kifejezi legmélyebb aggodalmát és az osztatlan hazafiai lelkiismeret felháborodását.

Mondja ki, hogy Lányi Bertalan igazságügyminiszter működése iránt nemcsak hogy bizalommal nem viseltetik, de az ellen, mint leplezett egyeduralmi kísérlet és nemzetellenes törekvés ellen, hazafiai lelkiismeretének teljes felháborodásával tiltakozik.

Ennélfogva nevezett miniszternek a kamarához küldött leiratát válasza nem érdemesíti.

Egyben felhívja a kamara területén székelő összes tagokat, hogy mindaddig, míg a magyar törvényhozás két tényezője között az összhang, a teljes alkotmányosság s ezzel együtt az országgyűlési többség akaratán alapuló joguralom helyre nem áll, az állami adó és illetékszolgáltatás minden, nemet tagadják meg és a bíróságok vagy más hatóságokhoz benyújtandó beadványaikra helyeget ne adjanak.

Budapest, július 5.

A földmívelésügyi miniszter Londonban. György Endre földmívelésügyi miniszter a londoni szaktudósított ügyek átadása s bucsulátogatások céljából holnap Londonba utazik s e hó 16-án érkezik vissza.

A lptőszentmiklósi mandátum. Lányi Bertalan, aki a lptőszentmiklósi mandátumról lemondott, mikor igazságügyminiszterre lett, újbol fellép e kerületben. Ma délelőtt Mikó Péter nagykereskedő vezetésével nagyobb lptőszentmiklósi küldöttség kérte a jelöltséget elfogadására. A miniszter a jelöltséget elfogadta.

den ütés, melyet a gyűlölt hatalomra tettek. — Megvesszük Lőcsét, Eperjest, Késmárkot, meg minden főszték a németnek, mondogatták ujongva, örvendve.

Thököly pedig már ekkor arra gondolt, hogy miként huzhatna hasznót eddig elért sikereiből valami kedvező bekeötéséssel. Rossz hírek jöttek Erdélyből. A Málnássy-nál szolgáló Orbánnak sok titkos szándékot meg tudott a két nagypolitikust, az órás és komornyik révén. Sietett is aztán besugni a Thököly bizalmas embereinek, kik haladéknélküli értesítettek Thökölyt. Most anyai birtokai forogtak veszélyben, mert a Thököly önkényes eljárásért s a jegyváltás felbontásáért is boszus Telesi ezzel akarta suttani a vakmerő ifju vezért, a hütlenné lett reverzálós szolgát, amint Apafy nevezte. Thököly nagyon jól tudta, hogy vakmerő támadásával meglepte a németet s bár nagy csatát velök szemben nem nyert, mégis kellemetlenül érintette hirtelen portyázása. Egy elfogott levélből arról értesült, hogy a német helyőrségek szorult helyzetben vannak. Számíthatott hát arra, hogy a békekövetés szívesen venné a német. Akkor pedig jócskán felszaporodott hadával szabadkezett nyerve elég félelmes lehet arra, hogy Telesi ellenséges szándékától elálljon. De Thököly előbb még kénytelen volt egy kanyarulatot tenni a felvidéken, hogy seregének haruzas kedvét kielégítse s hogy ősi főszték Késmárkot elfoglalja, hol a hírek szerint csak nagyon kis őrséget tartott a német.

NEGVEDIK FEJEZET.

Mint futó tűz terjedt el a hír, hogy Zrínyi Ilona hajlandó férjhez menni Thökölyhöz. Az öreg nagyasszonynak maga Zrínyi Ilona adta tudtára. Hiába mondta, hogy a kényszerítés viszi e lépésre, Báthori Zsófia nem tudott belenyugodni. Ó a protestánsok nagy ostroma, hogy is vehette volna egykedvűen mennyének házasságot az eretnek Thökölyvel. Elfogult lelket még tüzelte is a körülötte tartozkodó két gonosz szellem:

A Potemkin bujdosik.

Nem tudjuk biztosan, hol, merre jár a Potemkin és mi a lázadó legénység terve. Hogy a Potemkin helyzete nem valami kecsegtető, ahhoz szó nem férhet. De egyelőre csak fentartással kell fogadni azokat a híreket, hogy a Potemkin tényleg üldözik és az egész lázadás hirtelemben, alig három nap alatt annyira redukálódott volna, hogy komolyan lehessen tartani azt a hírt, mintha a Potemkin közelebbről valamelyik orosz torpedóhajó teljes bizonyossággal elsüllyszene. A Potemkin sorsa még mindig érdekes és nem lehet azt állítani, hogy hamarosan napirendre térhetünk az események felett, mert nincs kizárva, hogy a lázadás egybeült üli fel a fejét. Legújabb híreink különben a következők:

A Potemkin üldözése.

London, jul. 5. A Central Newsnek jelentik Odesszából: A fekete-tengeri flotta a legnagyobb energiával keresi a Potemkin-t, mely állítólag Odesszától harmincz kilométernyire van. Az a torpedóhajó, a melyet a Potemkin föl kutatására küldtek, visszatért Odesszába. A torpedóhajó vörös lobogót tüzött ki, a minek az volt a célja, hogy a Potemkin legényeiben azt a hitet kelte, hogy a torpedóhajó legényei is forradalmárok. A torpedóhajó tisztjei matrózoknak vannak öltözködé s kivülük egyetlen matróz sines a hajón. Az a céljuk, hogy a Potemkin közelébe jussanak, hogy a föllázadt tengerészeket forradalmár társaként üdvözöljék s azután a hajót torpedóval elsüllyessék.

Odessza, jul. 5.

Az hiszik, hogy a Potemkin a kaukázusi partokhoz közeledik, a hol megjelese a föllázadt lakosoknál nagyon rossz hatást tenne.

Pétervár, jul. 5.

A Veka nevű szállítóhajó tegnap még az orosz vizeken megadta magát. A Potemkin és két kísérő torpedónaszád, ugy látszik, elhagyták a román vizeket. Nem tudni, hol tartózkodnak.

London, jul. 5.

Konstanzából jelentik: Senki sem tudja a Potemkin mostani tartózkodó helyét, de általában attól félnek, hogy a föllázadt matrózok az éhségtől kergetve, kereskedelmi hajókat meglopnak állítani, s ezek eleségét el fogják venni. Több gőzös, a melynek már ma kellett volna elindulni, elhalasztotta elindulását s egyelőre Konstanzban marad.

Odessza, jul. 5.

Attól félnek, hogy a Potemkin ide vissza fog térni s ezért a belső kikötő mentén sietve fölláttak számos tüzhelyekes ágyút. Az Odesszától tíz mértföldnyire levő Cap Fontaine lakói azt beszélik, hogy mult éjjel éjtelkor hajóraj mutatkozott a sik tengeren s hogy ágyuzást is lehetett hallani, ami azonban valószínűleg a legénység gyakorlatától eredt. Egy szolga, akit Cap-Fontainebe küldtek, azt beszélt, hogy messziről hat-hét hajót látott. Azt hiszik, hogy ez a hajóraj a Potemkin lesi.

Mindent elkövetek, hogy a tervezett házasság megijusuljon. Soha még annyi csuda nem történt, mint akkor hamarjában egyszerre munkácsan. A vár templom kapólanak tornyáról a kereszt leesett. Igaz, hogy nagy szélvihár volt előző éjszaka, de mégis különös jelnak magyarázta Kiss Imre, meg az apéca.

— Ez a bekövetkező szerencsétlenségek előhírnöke, mondta az öreg fejedelemszonynak a szerzetes. Leszállt a kereszt, eretnekek fészke lesz a templomból. Mihelyt Thököly beteszti lábát a Rákóczi árvák várába, vége ott szent hitünknek. E szörnyű ember nem is olyan fajzat, mint a többi, de mindennél rosszabb. Hogy halt meg atyja? mennyi idős fekdít temetetlen? Bűntudhat-e mást Isten így, mint azt, akire szörnyűkép haragszik.

— Am megmondunk, az az asszony rossz szelleme a Rákóczi háznak, mondta az apéca. Már egyszer veszedelemben sodorta. Nem ez átkozott asszony atyja révén keveredett-e összeeszküvébe szegény boldogult Ferenczünk? Bizony minden befolyásod meg kellett feszítened s mennyi kincset odadobnod, hogy kimentsd abból az örvényből, amibe a gonosz Zrínyi és Frangepán beleesett. Ó, nővérem, hogy ezt a csapást is meg kellett érned, — ó, Zsófiám, mi lesz szegény unokáiddal az eretnek karmai között.

— Az öreg fejedelemszonny lelke kitérő harag és mély szomorúság között hanyódot. Néha napokig se mutatkozott, elvonulva imádkozott szobájában. Zrínyi Ilona könyörögve kérte, lassa be okai helyességet.

— Thököly nagyra hivatott, mondta, csak benne bízhatok, gyermekemnek nem a protestánsok ellenségei, hanem ott Bécsben a német tanácsosok, miniszterek. Mit tehetek én asszony létemre.

(Folytatása következik.)

Konstanzából jelentik, hogy a kétszázötvenkettős számú torpedó parancsnoka a konstanzai kikötőben a Potemkin-ről tudakozódott és kijelentette, hogy ő egyedül üldözi a hajót, amelynek meg kell magát adnia, mert különben el fogja süllyeszteni.

Berlin, jul. 5.

Konstanzából jelentik: A szebasztopoli hajóraj üldözi a Potemkin-t. Tegnap a 252. számú torpedóhajó ideérkezett, de rövid tartózkodás után Izmailba sietett, ahol zavarás tört ki. Oniszei Efrimov, ama matrózok egyike, akiket a Potemkin Konstanzban partra szállított, kijelentette, hogy a Potemkin legénysége végtelenül sajnálja, hogy a románok vonatkoztak nekik kenyeret adni. A matrózok a szabadságért harcolnak s ebben a harcukban utolsó eszpp vérükig teljesíteni fogják kötelességüket.

Orosz hajók a várnai kikötőben.

Szófia, jul. 5. Az orosz fekete-tengeri flotta két hajója tegnap a várnai kikötőbe érkezett, hogy megakadályozza a Potemkin esetleges kísérletét, hogy az ottani kikötőbe menjen.

Új lázadás.

Páris, jul. 5. A Temps-nak jelentik Konstantinápolyból, hogy az ott vesztelő Miklós császár nevű hajó nem indultatott el Alexandriába, mert a legénység fellázadt s Odesszába akar menni, hogy ott csatlakozzék a Potemkinhez.

Konstantinápoly, jul. 5.

(Saját tudósítónktól.) Az itteni orosz nagykövét tudatta a portával Pétervárról vett jegyzék alapján, hogy 100 orosz tengerész elsüllyesztett egy cirkálót, aztán egy angol kereskedelmi hajót Konstantinápoly felé menekült; a pétervári kormány az angol hajó feltartóztatását és a lázadó orosz matrózok kiszolgáltatását követelt. A porta azt válaszolta, hogy a nemzetközi megállapodások nem adnak jogot Törökországnak erre, a szökevényeket addig nem szolgáltathatja ki, mert e részben nincs szerződése Oroszországgal.

A Bosporus bejáratát tegnap óta kettős őrség őrzi és az ágyukat clesre töltötték meg.

Berlin, jul. 5.

(Saját tudósítónktól.) A Königsberger Zeitung közli, hogy a kornói ezred pénteken fellázadt. Az eydkuhneni és a wírballeri határmenti ezredek szintén megtagadták az engedelmességet.

A helyzet Odesszában.

Odessza, jul. 5. A lakosság türelmellenül várja a kormány proklamációját és további intézkedését, a melyeket a kereskedelmet újra föl akarja lendíteni. Az állandó bizonytalanság miatt senki sem mer Odesszába jönni. A Roszija megszüntette megjelenését, mert a cenzura minden híret elnyomta. Az angol alsóházban folytatott vita itt igen mély hatást tett. Különböző állami és magánbizottságok érkeztek ide, a zendülés által okozott károk megállapítása végett. A város képe nyugodt. A városi vasut kocsijai rendszeren járnak. A város-határol s egyéb középületektől elváloították a katonai őrségeket. A többi ide vezeyelt csapatok a város szomszédságában levő nyári szállásukra mentek, a honnan azonban rövid idő alatt elérhetik a várost. A hatóságok ma kedvezőben ítélik meg a helyzetet s már a kikötőben is megkezdődött a munka. Számos munkás elhordja a romokat, a melyek a tüzvesztől visszamaradtak. Matrózok és más munkások ideiglenes épületeket állítanak fel a kikötőben. A parti hajózás részben újra megkezdődött. Naponként négyezer odesszai lakos utazik a szomszéd helységekre, a hol azonban nagyon nehéz dolg számukra lakást találni, másrészt pedig Nikolajevből, Kerzoból és a felsziget többi kikötőjéből nagyon sok ember érkezett ide, akik most nem tudnak visszautazni, mert a rendes hajózás még nem nyílt meg. A német Velesekot, aki egy bombabarobbanás alkalmával meghalt, ma az itt tartózkodó németek részvételével temették el.

A Pobjedonoszejev.

Odessza, jul. 5. A Pobjedonoszejev ma a tengerészek ismét meghasonlottak egymás között. A parancsnokság erről értesítette a hatóságokat és hat bűjogatót társaik őrzete alatt partra szállítottatott. A tegnap föltartóztatott Granley nevű angol gőzöst ma gondos vizsgálat után szabadon bocsátották. A kikötőben lévő torpedónaszádok utnak indultak. A kikötői munkát ismét megkezdték. Aruberakára külföldi gőzösök érkeztek és Karzonba, valamint Nikolajevbe is indultak gőzösök.

A rendőrség szennyese.

London, jul. 5. A Standardnak jelentik Odesszából: Végre föllebben a fátvól, a mely a június 27-iki és 28-iki tragédiát eddig tartakta. A valóság oly borzasztó, hogy mindenki megrettenve riad tőle vissza.

Bukarest, jul. 5.
A kétszáz-
ló parancsnoka a
emkín-ről tudako-
ő egyedül ál-
meg kell magát
gja szülesseni.

Berlin, jul. 5.
A szabastopoli
Tegnap a 252.
zett, de rövid tar-
etett, ahol zavar-
y, ama matrózok
m Konstanzában
a, hogy a Potem-
sajnálja, hogy a
kenyeret adni.
et harcolnak s
ó csoppr végükig
tűket.

A kikötőben.
Szofia, jul. 5.
geri flotta két
kikötőbe érke-
zza a Potem-
hogy az ottani

Páris, jul. 5.
Konstantiná-
szteleg Miklós
am indulatot
a legénység
a akar menni,
a Potemkinhez.

Budapest, jul. 5.
Az angol
Pétervártól
rosz tengerész
stantán egy angol
antánápoly felé
kormány az
át és a lázadó
hatását követeli.
gy a nemzetközi
k jogot törökör-
ket addig nem
ésben nincs szer-
nap óta kétfős
t észre töltöttek

Berlin, jul. 5.
A Königs-
hogy a kow-
tállazt. Az
balleni határ-
megtagadták

Szofia, jul. 5.
Odessza a kormány
akadásait, a melyek
akárja lenditen. Az
senki sem mer
megszüntetnie meg-
den hírelt elnyomta
a via itt igen mély
és magánbiztonsá-
állal okozott károk
s képe nyugodt. A
járnak. A város-
től eltávolították a
vezényelt csapatok
nyári szállásukra
úvid idő alatt ele-
k ma kedvezőben
már a kikötőben is
os munkás elhordja
ziól összakaradtak,
megleves épületeket
parti hajózás ké-
hírdőzezer odessz-
helyiségekbe, a hol
szállásra lakást
ajánlott, Kerzonból
n nagyon sok em-
en tudnak vissza-
meg nem nyit
egy bombarobbanás
tartózkodó németek

Szofia, jul. 5.
A város közepén a Lipiov-utczában a
rendőrség közlebe bombát dobtak. Hir szer-
int több ember elpusztult. Néhány utcában
lövést hallottak.

Berlin, jul. 5.
A Kónigs-
hogy a kow-
tállazt. Az
balleni határ-
megtagadták

Szofia, jul. 5.
Odessza a kormány
akadásait, a melyek
akárja lenditen. Az
senki sem mer
megszüntetnie meg-
den hírelt elnyomta
a via itt igen mély
és magánbiztonsá-
állal okozott károk
s képe nyugodt. A
járnak. A város-
től eltávolították a
vezényelt csapatok
nyári szállásukra
úvid idő alatt ele-
k ma kedvezőben
már a kikötőben is
os munkás elhordja
ziól összakaradtak,
megleves épületeket
parti hajózás ké-
hírdőzezer odessz-
helyiségekbe, a hol
szállásra lakást
ajánlott, Kerzonból
n nagyon sok em-
en tudnak vissza-
meg nem nyit
egy bombarobbanás
tartózkodó németek

Berlin, jul. 5.
Newyorkból jelentik: Itt általánosan azt
hiszik, hogy a japánok kerülnek ugyan
nagyobb csatát, de azért harcra készen
állnak, a míg a békekongressz legnehe-
zebb pontjait elintézik.

London, jul. 5.
Mozsiból jelentik a Daily Telegraph-nek:
Szaikán szigetben az orosz fővelmi mü-
ve Korzakovban és Alexandrovban vannak,
a melyek helyőrsége négy száz orosz katoná-
és nyolc száz fejedenc, a kik mint önkén-
tesek léptek a hadseregbe. A Csitoze japán
hajóról az augusztus 10-ki tengeri csata
után 20 ágyút szállítottak partra.

London, jul. 5.
A Daily Telegraph jelenti Tokióból:
A Kureban utóljára épült Osivo nevű torpedó-
zúzóot besorozták a japán tengerészetbe. Ne-
bogator tengeragyót és 81 orosz tisztet
Kiotoba vittek. A Bajánt és Perevsjetet
Port-Arturban kijavították és Japánországba
szállították, hol teljesen rendbe fogják hozni.
Hir szerint a többi elfogott orosz hadihajó-
val külön hajóhadat alakítanak ama tenger-
nagykormány vezetése alatt, kik a japán
tengeren történt ütközetben kintűnek.
Hir szerint cirikálótat terveznek az indiai
oczeánon.

Pétervár, jul. 3.
Hivatalosan megerősítik Szaharov le-
mondó kérelmének elfogadását és Rüdiger
tábornok hadügyminiszteri osztályfőnökeké
a hadügyminisztérium vezetőjévé történt kine-
vezését. Palicin tábornok lovassági felügyelő
vezérkari főnök lett.

London, jul. 5.
Hivatalosan megerősítik Szaharov le-
mondó kérelmének elfogadását és Rüdiger
tábornok hadügyminiszteri osztályfőnökeké
a hadügyminisztérium vezetőjévé történt kine-
vezését. Palicin tábornok lovassági felügyelő
vezérkari főnök lett.

London, jul. 5.
Hivatalosan megerősítik Szaharov le-
mondó kérelmének elfogadását és Rüdiger
tábornok hadügyminiszteri osztályfőnökeké
a hadügyminisztérium vezetőjévé történt kine-
vezését. Palicin tábornok lovassági felügyelő
vezérkari főnök lett.

London, jul. 5.
Hivatalosan megerősítik Szaharov le-
mondó kérelmének elfogadását és Rüdiger
tábornok hadügyminiszteri osztályfőnökeké
a hadügyminisztérium vezetőjévé történt kine-
vezését. Palicin tábornok lovassági felügyelő
vezérkari főnök lett.

London, jul. 5.
Hivatalosan megerősítik Szaharov le-
mondó kérelmének elfogadását és Rüdiger
tábornok hadügyminiszteri osztályfőnökeké
a hadügyminisztérium vezetőjévé történt kine-
vezését. Palicin tábornok lovassági felügyelő
vezérkari főnök lett.

London, jul. 5.
Hivatalosan megerősítik Szaharov le-
mondó kérelmének elfogadását és Rüdiger
tábornok hadügyminiszteri osztályfőnökeké
a hadügyminisztérium vezetőjévé történt kine-
vezését. Palicin tábornok lovassági felügyelő
vezérkari főnök lett.

London, jul. 5.
Hivatalosan megerősítik Szaharov le-
mondó kérelmének elfogadását és Rüdiger
tábornok hadügyminiszteri osztályfőnökeké
a hadügyminisztérium vezetőjévé történt kine-
vezését. Palicin tábornok lovassági felügyelő
vezérkari főnök lett.

London, jul. 5.
Hivatalosan megerősítik Szaharov le-
mondó kérelmének elfogadását és Rüdiger
tábornok hadügyminiszteri osztályfőnökeké
a hadügyminisztérium vezetőjévé történt kine-
vezését. Palicin tábornok lovassági felügyelő
vezérkari főnök lett.

London, jul. 5.
Hivatalosan megerősítik Szaharov le-
mondó kérelmének elfogadását és Rüdiger
tábornok hadügyminiszteri osztályfőnökeké
a hadügyminisztérium vezetőjévé történt kine-
vezését. Palicin tábornok lovassági felügyelő
vezérkari főnök lett.

London, jul. 5.
Hivatalosan megerősítik Szaharov le-
mondó kérelmének elfogadását és Rüdiger
tábornok hadügyminiszteri osztályfőnökeké
a hadügyminisztérium vezetőjévé történt kine-
vezését. Palicin tábornok lovassági felügyelő
vezérkari főnök lett.

London, jul. 5.
Hivatalosan megerősítik Szaharov le-
mondó kérelmének elfogadását és Rüdiger
tábornok hadügyminiszteri osztályfőnökeké
a hadügyminisztérium vezetőjévé történt kine-
vezését. Palicin tábornok lovassági felügyelő
vezérkari főnök lett.

London, jul. 5.
Hivatalosan megerősítik Szaharov le-
mondó kérelmének elfogadását és Rüdiger
tábornok hadügyminiszteri osztályfőnökeké
a hadügyminisztérium vezetőjévé történt kine-
vezését. Palicin tábornok lovassági felügyelő
vezérkari főnök lett.

London, jul. 5.
Hivatalosan megerősítik Szaharov le-
mondó kérelmének elfogadását és Rüdiger
tábornok hadügyminiszteri osztályfőnökeké
a hadügyminisztérium vezetőjévé történt kine-
vezését. Palicin tábornok lovassági felügyelő
vezérkari főnök lett.

London, jul. 5.
Hivatalosan megerősítik Szaharov le-
mondó kérelmének elfogadását és Rüdiger
tábornok hadügyminiszteri osztályfőnökeké
a hadügyminisztérium vezetőjévé történt kine-
vezését. Palicin tábornok lovassági felügyelő
vezérkari főnök lett.

London, jul. 5.
Hivatalosan megerősítik Szaharov le-
mondó kérelmének elfogadását és Rüdiger
tábornok hadügyminiszteri osztályfőnökeké
a hadügyminisztérium vezetőjévé történt kine-
vezését. Palicin tábornok lovassági felügyelő
vezérkari főnök lett.

London, jul. 5.
Hivatalosan megerősítik Szaharov le-
mondó kérelmének elfogadását és Rüdiger
tábornok hadügyminiszteri osztályfőnökeké
a hadügyminisztérium vezetőjévé történt kine-
vezését. Palicin tábornok lovassági felügyelő
vezérkari főnök lett.

KÜLFÖLD.
A Derschatta-bizottság döntése. A Der-
schatta-bizottság ma befejezte tanácskozását
a kvóta kérdésében és elvileg döntött abba-
ban, hogy vajon indítványt teszen-e a ház-
nak, hogy a kormány felhatalmazási tör-
vényjavaslatot nyújtson be. Avagy határo-
zati javaslatban foglaljon-e állást a bizott-
ság. 17 szavazzal 15 ellen a felhatalmazási
törvényjavaslat ellen nyilatkozott a bizottság.
A német néppárt, a haladópart, az alkot-
mányhú nagybirtokosok és a keresztény
szocialisták egy része és a szociáldemo-
kraták a felhatalmazási törvény mellett szava-
ztak. Azután elfogadták az albizottság által aján-
lott határozati javaslatot, végül megválasz-
tották előadónak dr. Forst újeschke képvisé-
lőt, a ki azt nem fogadta el s erre báró
Schweigel választotta meg, de ő sem
fogadta el a megbízást és a harmadik szava-
zaskör ismét Forst kapott többséget, csak-
hogy ő nem volt hajlandó elfogadni az elő-
adói tisztet. Időközben a bizottság tagjai
közül többen eltávoztak s így határozati-
képtelenség miatt holnap fognak először
választani. Egy szavazólápra valaki Kossuth
Ferenccz nevet írta. Azt beszélék, hogy Wolf
volt.

MOZGÓ KÉPEK

Szüniődben.

A Pannonia-kávéház «terasz»-án művésztársá-
ság ül egy kerek márványasztal körül. Ujsgíró
is van köztük; mert újságrólk mindenütt kell
lenni.

De nem ez az érdekes; hanem, hogy Márkus
Emma is ott van és Ujhazy Edes is... A «szöke
csuda» és a «mester» Mind a kétnek a nagy
beteg lenkvő Bródy Sándor adta ezt a bevezető
nevet.

A mestertől nem szokatlan, hogy külföld a ká-
véház elé. Annál meglepőbb Monna Vannától.
Van is bámulója elég: Minden arra menő megles-
sija a lépeket. Meg is állanak, de akkor nagy
utcazi csoportosulás támadna és etűl meg akar-
ják kimélni a művésztől. Oh, az utca is tud
gyöngéd és tapintatos lenni azokkal szemben, a
kiket szeret.

Márkus Emma nem is látja ezt a szenzációt,
melynek ő a központja és nem is sejt, hogy őt
perccel később egy pár száz hazamenő család-
tag fogja az otthon levőknek újságotni:

— Láttam Márkus Emiliát! Képzeltétek, a ká-
véház előtt áll! Oh! nagyon szép volt... katalánjának
zöld pettyes fátolya se takarhatta el az arcát.

— Hogyan! Márkus Emilia még itt van?
— Bizony itt és még csak nem is bujnak, mint a
többi előkelősédek asszony, hanem küül az ut-
czára, amit a szezonban soha se tesz meg...

— Beszéljünk komolyan! Hol tölti a szüniődöt?
kérdézi szomszédja a művésznő.

— Komolyan? ... Hát itt, Budapestben. Vagy
kérdésze meg a mestert, van-e kedvesebb nyar-
alóhely Budapestnél?

Ujhazy egy vastag szivaron rágódott és amellet
helybenhagyólag ühmetget:

— Bizony, bizony... igen, igen, van!
Érdekes arcu fiatalember simogatta a baj-
szát és kezével olyan mozdulatot tett, mintha
egy kissé maliciozus mosolyt akara elrejteni. A
művésznő észrevette és hirtelen odafordulva tré-
fásan, kérlelő hangon mondta:

— Megtisztítom a kilincseket... ígérem...
esküszöm!

A fiatalember fülig pirult és nevére méltatlan-
kodott:

— Ugyan! ... Emma! ...

A többiek nevettek, bár nem tudták az össze-
függést, míg a kilgürözött fiatalember — a mű-
vésznő férje — meg nem magyarázta:

— Milyen gyerekes ez az asszony! ... Az
egész annyiból áll, hogy most költöznek a Nem-
zeti Színház bérházába... az országos színész-
iskola helyiségeibe...

— Azt se hitten volna, hogy még visszakerül-
lök a színházba!

— Veleltenl észreveszem, hogy egyik-másik
kilincsen meg meglátszik az olajfésűk nyoma...
erre figyelmeztetem... nem öt... ah de-
hogy!... a cselédet!... és most úgy tesz,
mintha kitudja milyen háziaszarnok lennék.

A «szöke csuda» boldog volt, hogy tréfiája
— melylyel lobogó szemelét tomította — olyan
jól sikerült.

— Látják, mennyi izgatottságot kell szenved-
nem... már korán reggel! panaszodik komikus
bánsátsággal. Igaza van orvosomnak, hogy
Karlsbadba kell mennem... forró vizet innom.
Megyek is.

A fekete bajusz ismét a simogatás kedvese-
dében részesült s ismét ott játszott a fiatal
férfy ajka körül az a maliciozus mosoly és a
szép feleség ismét valami büntetésen törté a fej-
ét, de sokáig talált a vakmerő büns szemé
közé nézni s kénytelen volt «most az egyszer»
megkegyelmezni.

E helyett valami régi szinpadi reminisczen-
ciát beszélt el a mesternek.

— Tudod ez akkor volt, a mikor Vízváryba
voltam szerelmes.

Es jól játszott ijedtséggel sietett megnyugtatni
a férjét:

— ... A szinpadon! Csak a szinpadon!
Valaki megjegyzte:

— Hát a mesterbe?
— Oh, a mesterbe az életben is szerelmes
voltam!

(Egy diadalmas pillantás ezt látszott mondani:
«Nesse neked!»)

— Megfúladok ebben a hőségben! Ki kell
mennem valahova, akárhova, a zöldre.

— Hiszen most is «zöldre» van, elméskedett
egy újságról, a zöld fátolyra czélovza.

KÜLFÖLD.

A Derschatta-bizottság döntése. A Der-
schatta-bizottság ma befejezte tanácskozását
a kvóta kérdésében és elvileg döntött abba-
ban, hogy vajon indítványt teszen-e a ház-
nak, hogy a kormány felhatalmazási tör-
vényjavaslatot nyújtson be. Avagy határo-
zati javaslatban foglaljon-e állást a bizott-
ság. 17 szavazzal 15 ellen a felhatalmazási
törvényjavaslat ellen nyilatkozott a bizottság.

A német néppárt, a haladópart, az alkot-
mányhú nagybirtokosok és a keresztény
szocialisták egy része és a szociáldemo-
kraták a felhatalmazási törvény mellett szava-
ztak. Azután elfogadták az albizottság által aján-
lott határozati javaslatot, végül megválasz-
tották előadónak dr. Forst újeschke képvisé-
lőt, a ki azt nem fogadta el s erre báró
Schweigel választotta meg, de ő sem
fogadta el a megbízást és a harmadik szava-
zaskör ismét Forst kapott többséget, csak-
hogy ő nem volt hajlandó elfogadni az elő-
adói tisztet. Időközben a bizottság tagjai
közül többen eltávoztak s így határozati-
képtelenség miatt holnap fognak először
választani. Egy szavazólápra valaki Kossuth
Ferenccz nevet írta. Azt beszélék, hogy Wolf
volt.

Es úgy «kihúta» magát, mint egy hódítárra
induló nyalka huszárkaplár. De a következő
pillanatban már mélyesség szomorúsággal tekintet
maga elé és összeszokadva panaszkodott:

— Olyan fáradt vagyok!... De nem csoda.
Mennyit dolgoztam egész éven át!... Phihennem
kell: hiába, valahol a hegyek közt, vagy a tenger
partján... a viszontlátásig barátaim! Jó
nyaralást!

Azzal a boldog férj karjába kapaszkodva be-
fordult a vendéglő kapuján és ebben a pillanatban
az utca visszanyerte szürke, poros, úres,
unalmas szüniődi arculatát.

Rosta.

EGYETÉRTÉS

— Kénytelen vagyok sápadt arcomat e zöld
fátolya mögé rejteni.
A férj elfordult, mert most már két keze se
tudta volna dörültséget leplezni. Nem is csoda,
hogy elneverte magát; hiszen sobse volt údebb,
pirosabb annak a szép asszonynak az arca!

— Éhes vagyok, menjünk ebédelni! — adta
ki a jelszót.

— Lehetetlen! éhes? hogy lehet ilyen prózái?
— gunyolódott a férj.

A vakmerőség akkora volt, hogy jobbnak lát-
szott hallatnánni tenni. Másikfelében rettenetes
következményei lettek volna.

Mielőtt a társaság elvált volna, az egyik ú-
jságról fontos kérdéssel fordult a művésznőhöz,
mert hát azok az újságrólk mindig taláinak va-
lami kellemetlen kérdéznivaló témát.

— Játszsa a «L'Aiglon»-t?
— Nem... letujak!
— Beh kár! Miért?
— Azt nem tudom... pedig beh szerettem
volna eljátszani!... Hogy feszítettem volna a
trikós uniformisban!... Mi?...

Es úgy «kihúta» magát, mint egy hódítárra
induló nyalka huszárkaplár. De a következő
pillanatban már mélyesség szomorúsággal tekintet
maga elé és összeszokadva panaszkodott:

— Olyan fáradt vagyok!... De nem csoda.
Mennyit dolgoztam egész éven át!... Phihennem
kell: hiába, valahol a hegyek közt, vagy a tenger
partján... a viszontlátásig barátaim! Jó
nyaralást!

Azzal a boldog férj karjába kapaszkodva be-
fordult a vendéglő kapuján és ebben a pillanatban
az utca visszanyerte szürke, poros, úres,
unalmas szüniődi arculatát.

Rosta.

MOZGÓ KÉPEK

Szüniődben.

A Pannonia-kávéház «terasz»-án művésztársá-
ság ül egy kerek márványasztal körül. Ujsgíró
is van köztük; mert újságrólk mindenütt kell
lenni.

De nem ez az érdekes; hanem, hogy Márkus
Emma is ott van és Ujhazy Edes is... A «szöke
csuda» és a «mester» Mind a kétnek a nagy
beteg lenkvő Bródy Sándor adta ezt a bevezető
nevet.

A mestertől nem szokatlan, hogy külföld a ká-
véház elé. Annál meglepőbb Monna Vannától.
Van is bámulója elég: Minden arra menő megles-
sija a lépeket. Meg is állanak, de akkor nagy
utcazi csoportosulás támadna és etűl meg akar-
ják kimélni a művésztől. Oh, az utca is tud
gyöngéd és tapintatos lenni azokkal szemben, a
kiket szeret.

Márkus Emma nem is látja ezt a szenzációt,
melynek ő a központja és nem is sejt, hogy őt
perccel később egy pár száz hazamenő család-
tag fogja az otthon levőknek újságotni:

— Láttam Márkus Emiliát! Képzeltétek, a ká-
véház előtt áll! Oh! nagyon szép volt... katalánjának
zöld pettyes fátolya se takarhatta el az arcát.

— Hogyan! Márkus Emilia még itt van?
— Bizony itt és még csak nem is bujnak, mint a
többi előkelősédek asszony, hanem küül az ut-
czára, amit a szezonban soha se tesz meg...

— Beszéljünk komolyan! Hol tölti a szüniődöt?
kérdézi szomszédja a művésznő.

— Komolyan? ... Hát itt, Budapestben. Vagy
kérdésze meg a mestert, van-e kedvesebb nyar-
alóhely Budapestnél?

Ujhazy egy vastag szivaron rágódott és amellet
helybenhagyólag ühmetget:

— Bizony, bizony... igen, igen, van!
Érdekes arcu fiatalember simogatta a baj-
szát és kezével olyan mozdulatot tett, mintha
egy kissé maliciozus mosolyt akara elrejteni. A
művésznő észrevette és hirtelen odafordulva tré-
fásan, kérlelő hangon mondta:

— Megtisztítom a kilincseket... ígérem...
esküszöm!

A fiatalember fülig pirult és nevére méltatlan-
kodott:

— Ugyan! ... Emma! ...

A többiek nevettek, bár nem tudták az össze-
függést, míg a kilgürözött fiatalember — a mű-
vésznő férje — meg nem magyarázta:

— Milyen gyerekes ez az asszony! ... Az
egész annyiból áll, hogy most költöznek a Nem-
zeti Színház bérházába... az országos színész-
iskola helyiségeibe...

— Azt se hitten volna, hogy még visszakerül-
lök a színházba!

— Veleltenl észreveszem, hogy egyik-másik
kilincsen meg meglátszik az olajfésűk nyoma...
erre figyelmeztetem... nem öt... ah de-
hogy!... a cselédet!... és most úgy tesz,
mintha kitudja milyen háziaszarnok lennék.

A «szöke csuda» boldog volt, hogy tréfiája
— melylyel lobogó szemelét tomította — olyan
jól sikerült.

— Látják, mennyi izgatottságot kell szenved-
nem... már korán reggel! panaszodik komikus
bánsátsággal. Igaza van orvosomnak, hogy
Karlsbadba kell mennem... forró vizet innom.
Megyek is.

A fekete bajusz ismét a simogatás kedvese-
dében részesült s ismét ott játszott a fiatal
férfy ajka körül az a maliciozus mosoly és a
szép feleség ismét valami büntetésen törté a fej-
ét, de sokáig talált a vakmerő büns szemé
közé nézni s kénytelen volt «most az egyszer»
megkegyelmezni.

E helyett valami régi szinpadi reminisczen-
ciát beszélt el a mesternek.

— Tudod ez akkor volt, a mikor Vízváryba
voltam szerelmes.

Es jól játszott ijedtséggel sietett megnyugtatni
a férjét:

— ... A szinpadon! Csak a szinpadon!
Valaki megjegyzte:

— Hát a mesterbe?
— Oh, a mesterbe az életben is szerelmes
voltam!

(Egy diadalmas pillantás ezt látszott mondani:
«Nesse neked!»)

— Megfúladok ebben a hőségben! Ki kell
mennem valahova, akárhova, a zöldre.

— Hiszen most is «zöldre» van, elméskedett
egy újságról, a zöld fátolyra czélovza.

Aki azonban nem oly szerencés és osztály-
zata még a vizsgától függ, az szivdobogva,
rettegve megy a vizsga elé. Ha a tanár
oly kérdést intéz hozzá, amelyre felelni
nem tud, veszt egy évét; ha véletlenül
tudja a választ, megmenekül a bukástól.
Tiszta véletlen az egész. Lehet, hogy
tudatlan, noha a kérdésre felelt, lehet,
hogy jól készült, noha arra a kérdésre
nem válaszolt. Nem a szerint halad elő,
nem aszerint kap osztályzatot, amint őt a
tanár egyéni képességeiben ősmerte meg.
Nem a tanár előlekköszmerete és figyele-
képsége örökíti a tanuló sorsa felett,
hanem a buta véletlen.

Ezt kiérezte ki a kis kulturállam tan-
gyének legfőbb vezetője.

Vajon mennyi ideig tart, mekkora
kerülő utat tesz ez a kulturális tett, a
míg ideérkeznek hozzánk?

Az újságtartók szétküldésének utjában
eddig postal nehézségek állottak.

Ezek a nehézségek immar előlénvén há-
rítva, tisztelettel értesítjük t. előfizetőinket,
hogy a mai napon megkezdjük a szétkül-
desét az 'igért újságtartóknak.

A szétküldés vonalankint történik és
mintegy tizenkét vonalon belül teljesen le-
sz bonyolítva.

Személyi hírek. Szánczy József királyi
tanácsos, a Nemzeti Múzeum Széchenyi Országos
Könyvtára hivatalos osztályának igazgató-őre
Keszthelyre utazott, a hol a nyári hónapokat
tölteni fogja. — Faller Ferencz a katonai-és ille-
tői ügyosztály vezető tanácsnoka Karlsbadból
visszatért a fővárosba s a napokban átveszi
hivatala vezetését. — Sághy Gyula udvari tanácsos,
egyetemi tanár, egészségének helyreállítása czél-
jából több heti tartózkodásra Marienbadba utazott,
ahonnet, hacsak a politikai helyzetben valami
lényeges fordulat nem következik be, augusztus
há elején Keleti-tengeri fürdőbe utazik.

A kegyvesztett Stefánia grófné. Eg-
relátható volt, hogy Lónyay Stefánia grófné
ékszerének elárverzése, amelyről a közre-
mult napokban adtunk hírt, udvari körök-
ben igen kinos feltűnést fog kelteni. Igaz,
hogy Lónyayék szükségletei jövedelmükből
nem tudják leedzeni. Stefánia grófné anyafi
örökségét apja, a belga király visszatartja;
apaszülei és férjének vagyona nem elegendő
életmódjának fedezetére, így hát az
ékszereket, fátolyait és egyéb értékeit, a
melyek holt tökélt reprezentálnak, értékesí-
teni akarja. Igen ám, de udvari körökben
ezt — mint a berlini «Tägliche Rund-
schau» — is sértő tüntetésnek mondották.

Ugyane forrás arról értesül, hogy most már
kétségtelen, hogy a bécsi udvarban teljes
kegyvesztettség tekinthető a grófné.

Eddig Ferencz József király Stefániát min-
dig meglátogatta, ha Bécsben időzött. Egy
idő óta azonban ez a szíves viszony tel-
jesen elhanyagult s most a grófné ezzel a
lépésével az utolsó kitételeket is elvégia, a
melyek óta bécsi udvarhoz és multjához fűztek.

A grófné kegyvesztettségének különben az az
oka, hogy nővéreinek, Kóburg Lujza her-
cegnőnek igen erőlyesen fogja pártját fér-
jével szemben és a mult nyáron Párisból
egy nagyon goromba hangu táviratot küld-
ött a hercegnék Párisba. Nem egészen
szószertini szövegében állítólag így hangzott
volna a távirat:

— Lujza éppen olyan kevésbé boldog,
mint én és en lépéseket fogok tenni az
uraikodnál, hogy nővéremet jogához
juttassam.

A távirat szövege nyilvánosságra került, a
sajtót is bejárta s emiatt támadt a nehéze-
lős. Ferencz József király nem tudta meg-
bocsátani a grófnének, hogy a család bot-
rányát a nyilvánosság elé vitte. A grófnét a
mellőzés, amiben eltűl fogva az udvartól
részesült, melyen elkeserítette és elkesere-
dos

